

Hvis man beslutter sig til at gøre Skridtet helt ud og nu give den danske Margarineindustri den Udviklingsmulighed, som endnu kunde ligge i en fri Eksport, altsaa stryge Farvebestemmelsen og tillade Eksport af farvet Margarine, vil det muligvis nødvendiggøre nogle Ændringer i det sidste Lovforslags § 5 (1) og maaske i § 2 (1). Det maa nemlig for den indenlandske Kontrols Skyld anses for nødvendigt at bevare de ejendommelige, vel indarbejdede, ovale Beholdere, ved Hjælp af hvilke Køberen let ser, om han faar Smør eller Margarine. Men disse Beholdere er dyre, hvorfor de i den indenlandske Handel returneres for at fyldes igen. Dette er udelukket ved Eksport. Ved Bekendtgørelse af 1. August i Aar tillod Ministeriet indtil videre Benyttelse af firkantede Trækasser til Margarine, der udføres til Tyskland. En saadan Pakning maa, under de fornødne Betingelser, tillades for Margarine til Eksport, hvis man ikke vil opretholde et maskeret Udførselsforbud ved Hjælp af en for dyr Pakning. Derfor bliver det maaske nødvendigt allerede i Loven at skelne mellem de for Hjemmehandelen foreskrevne Beholdere og dem, der tillader til Eksport. I alt Fald maatte Bekendtgørelsen af 12. Juli 1907 ændres saaledes, at § 1 kom til at gælde for Beholdere for den indenlandske Handel, og en ny Paragraf eller et nyt Stykke gav Forskrifter for Pakning af Margarine til Eksport i Lighed med Bekendtgørelsen af 1. August 1919. Pakning af Margarine til Udførsel kunde være firkantede Trækasser, som paa Laag og alle fire Sider er mærkede som Beholdere til Brug ved den indenlandske Handel, idet det dog burde tilføjes, at det er tilladt at anbringe en saadan yderligere Mærkning som forlanges i Indførselslandet, f. Eks. det i Tyskland foreskrevne røde Farvebaand. Er Margarinen bestemt for Lande, der kræver en anden Mærkning, f. Eks. i Portugal »Manteiga artificial«, i Italien »Margarina«, kunde det tillades paa to af Kassens Sider at anbringe den i Indførselslandet foreskrevne Mærkning.

Allerærbødigst

Harald Faber.
